N a-cé-tum, fel, a-rúndo, spu-ta, cla-vi, lánce- a; mi-te corpus perfo-rá-tur, sanguis, unda pró-flu- it; terra, pontus, astra, mundus quo la-vántur flúmi-ne! 2. Crux fí-de-lis, inter omnes arbor u-na nó-bi- lis! Nulla ta-lem silva pro-fert flo-re, fronde, gérmi-ne. Dulce lignum, dul-ci cla-Pa Pa a. . . . vo dulce pondus sús-ti-nens! 3. Flecte ramos, arbor al-ta, Pa a' | a a Pa tensa la-xa vísce-ra, et ri- gor lentéscat il-le quem de-dit na-tí-vi-tas, ut su- pérni membra re-gis mi-ti tendas stí-pi-te. 4. So-la digna tu fu-í-sti ferre sæcli pré-ti- um, atque portum præ-pa-rá-re nauta mundo náufra-go, A B ATAL A B quem sa- cer cru- or per-únxit fu-sus Agni córpo-re. 5. Æqua Pa-tri Fi-li-óque, íncli-to Pa-rá-cli-to, sempi-terna sit be- á-tæ Tri-ni-tá- ti gló-ri- a; cu-ius alma nos A MAN red-émit atque servat grá-ti- a. A-men.